

Πολίτης τιμηθείς δι' εἰκοσι τάλαντα, ὅστις πρό-
τερον ἀπαρτίζων μέρος συμμορίας ἐπεθρόνετο διὰ
τοῦ ἑκκαίδεκάτου μέρους τῆς δαπάνης· μιᾶς τριη-
ρχίας ἀπὸ κοινοῦ μετὰ πολιτῶν, οἵτινες, καὶ τοι-
πενήτεροι, ἐξ ἑαυτοῦ πρὸς αὐτὸν συνετέλουν, ὥρην
ἤδη κατὰ τὸν νέον νόμον, νὰ φέρῃ τὴν ὅλην δα-
πάνην δύο τριηρχιῶν. α Ἦν γὰρ αὐτοῖς (τοῖς ἡ-
γεμαῖσι τῶν συμμοριῶν) λέγει ὁ Δημοσθένης (ἐν τῇ
περὶ στεφάνου) ἐκ μὲν τῶν προτέρων νόμων συνεκ-
καίδεκα λειτουργεῖν, αὐτοῖς μὲν μικρὰ καὶ οὐδὲν
ἀνελίσκουσι, τοὺς δ' ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρέ-
θουσιν, ἐκ δὲ τοῦ ἐμοῦ νόμου τὸ γιγνόμενον κατὰ
τὴν οὐσίαν ἑκαστον τιθέσθαι, καὶ δυσὶν ἐράνῃ τριή-
ρχος, ὁ τῆς μιᾶς ἑκτος καὶ δέκατος πρότερον
συντελεῖς· οὐδὲ γὰρ τριηράρχους ἐτι ὠνόμαζον ἐαυ-
τοὺς, ἀλλὰ συντελεῖς. Ἰδοὺ δὲ ὁ ἐκ τοῦ νόμου τοῦ
Δημοσθένους κατάλογος·

α Τοὺς τριηράρχους αἰρεῖσθαι ἐπὶ τὴν τριήρη
ἀπὸ τῆς οὐσίας κατὰ εἴμησιν ἀπὸ τάλαντων δέκα·
ἐν δὲ πλειόνων ἢ οὐσία ἀποτετιμημένη ἢ χρημά-
των κατὰ τὸν ἀναλογισμὸν ἕως τριῶν πλοίων καὶ
ἐπιπλοίων ἢ λειτουργία ἔστω. Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ
ἀναλογίαν ἔστω καὶ οἱς ἐλάττω οὐσία ἐστὶ τῶν
δέκα τάλαντων εἰς συντέλειαν συναγομένοις τῶν
δέκα τάλαντων. »

(24) Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἡ δημοσία ἢ ἡ κυβερ-
νητικὴ πίστις ἦν ὅλως ἄμορφος καὶ περιορισμένη
ἐντὸς στενοτάτων ὁρίων.

Τὸ δημόσιον ἐδανείζετο μὲν ἐνίοτε ἢ ἐκ τῶν ναῶν,
ἢ παρ' ἰδιωτῶν, ἀλλ' ἐδανείζετο ὅπως ἐδανείζοντο
καὶ ἄπλοῖ ἰδιῶται.

Ἐν τούτοις, (ἐν τῇ πρὸς Λεπτίνην τοῦ Δημοσθέ-
νου) ἀναγιγνώσκωμεν περὶ πίστεως, τοὺς ἐξῆς λό-
γους, οἷς νομίζει τις ἀπαγγελλομένους ἀπὸ τοῦ βή-
ματος τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου.

α Χωρὶς δὲ τούτων νυνὶ τῇ πάλει δυσὶν ἀγα-
θοῖς ὄντοιν, πλούτου καὶ τοῦ πρὸς ἅπαντας πι-
σταύεσθαι, μεῖζον ἐστὶ τὸ τῆς πίστεως ὑπάρχειν
ἡμῖν· εἰ δὲ τις οἶσται δεῖν, δεῖ χρήματ' οὐκ ἔχο-
μεν, μηδὲ δόξαν ἔχειν ὑμᾶς χρηστήν, οὐ καλῶς
φρασεῖ. Ἐγὼ μὲν γὰρ εὖχομαι τοῖς Θεοῖς μάλιστα
μὲν ἡμῖν καὶ χρήματα πολλὰ γενέσθαι, εἰ δὲ μὴ
τόγε πιστοῖς εἶναι καὶ βεβαίοις δοκεῖν διαμεῖναι. »

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ.

—οοο—

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 3 Ἰουνίου 1857.

Φίλτατε φίλε!

Αἱ ποικίλαι φυσιογνωμίαι τὰς ὁποίας εἶδον κατὰ
τοὺς τελευταίους γάμους τῶν δύο θυγατέρων τοῦ
σουλτάνου, πανηγυρισθέντας ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας
μετ' αἰακτικῆς πολυτελείας καὶ πομπῆς, μετ' ἀνεγνώ-

μισαν τὴν σύντομον τῶν φυσιογνωμιῶν περιγρα-
φήν, τὴν δημοσιευθεῖσαν πρὸ πέντε ἢ ἑξ ἑτῶν (*),
δὲν ἐνθυμούμαι καλῶς, ὑπὸ τῆς Πανδώρας. Εἰς αὐ-
τὴν ἐλέγεται δογματικῶς ὅτι τῶν χριστιανῶν γυ-
ναικῶν ὠραιότεραι εἶναι αἱ Ὀθωμανίδες. Ἡ ἰδέα,
ὅτι τὸ κάλλος τῶν κατοίκων τῶν χαρμενίων ὑπερ-
τερεῖ τοῦ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Εὐαγγελίου, εἶναι το-
σοῦτον γενική, τοσοῦτον διασταλπισθὴ παρ' ὅλων τῶν
γραφῶν περὶ Τουρκίας, ὥστε φοβεῖται τῇ ἀλη-
θείᾳ ὅτι ὅχι μόνον ὡς πολυκρὸς ἀλλὰ καὶ ὡς ψευ-
της θὰ κατεκριθῇ ὅστις ποτὲ εἶπει τὸ ἐναντίον.
Καὶ ὅμως ἐγὼ θὰ διατρέξω τὸν διπλοῦν τοῦτον κίν-
δυνον. Ἀπὸ Ἀδάμ, τοῦ ἀνάνδρου ἀποδώσαντος εἰς
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τὸ ἴδιον ἀμάρτημα, μέχρι Εὐ-
ριπίδου τοῦ εἰπόντος ὅτι αἱ γυναῖκες εἶναι σοφώ-
ταται τέκτονες κακῶν ἀπάντων, καὶ ἀπὸ Εὐριπί-
δου τοῦ ποιητοῦ μέχρι Σκαίνδου τοῦ φιλοσόφου,
οὗ τινος τὰ περὶ γυναικῶν ἀποφθέγματα ἢ ἐξερευ-
ματὰ ἀνέστησε, νεκρὰ πρὸ χρόνων κείμενα, ἢ φιλό-
φρων Πανδώρα, δὲν εἶναι ἐλάττωμα τὸ ὅποιον νὰ
μὴ ἀπεδόθη ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν εἰς τὰς γυναῖκας·
ἐπὶ ἀταλμῇ μόνον δὲν κατεκριθῆσαν ποτὲ. Εἰς τὸ
πολυκρὸν λοιπὸν φῶλον, τὸ γυναικεῖον, ἀνέκρουσα
καὶ ἐγὼ, μετὰ θάρρους βεβαίῳ ὅτι ὅλοι οἱ εἰπόντες
ὅτι αἱ Ὀθωμανίδες εἶναι ὠραιότεραι τῶν χριστιαν-
ῶν, ἢ ἐκρίναν ἀφιλοσόφως ἐκ τῶν ὀλίγων τὰς πολ-
λὰς, ἢ ἐπιπολαιῶς ἀντέγραψαν, ὡς εἰς πάντα συμ-
βαίνει σήμερον, ὁ εἰς τὸν ἄλλον, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐξε-
τάσωσιν ἂν τὰ λεχθέντα καὶ ἀδασανίστως ἐπανα-
λαμβάνόμενα ἔχονται ἀληθείας. Οἱ ἔξοι πρὸ πάντων
περιηγηταί, ἐπισκεπτόμενοι à vol d'oiseau, ὡς λέ-
γουσιν οἱ ἱάλλοι, ἢ εἰ τὰ πετακτά, ὡς θὰ ἔλεγον
οἱ ἡμέτεροι, τὴν Ἀνατολήν, χωρὶς νὰ λάβωσι και-
ρὸν οὔτε νὰ ἴδωσιν, οὐδὲ κὰν ν' ἀκούσωσιν ἐκεῖνα
περὶ ὧν προτίθενται νὰ γράψωσι, διαδίδουσι διὰ
τοῦ τύπου ἄρρητα θέματα, διὰ τὰ ὁποῖα ἄλλοι
μὲν ἀναγνώσκει καυχάζουσι, ἐγὼ δὲ, τὸ ὁμολογῶ,
αἰσθάνομαι οἶκτον καὶ ἀηδίαν. Καί, διὰ νὰ ἐπανέλθω
εἰς τὸ προκείμενον, ἐρωτῶ καὶ τοὺς ἔξοις περιηγητάς,
καὶ τὸν Ἑλληνα συντάκτην τοῦ ἄρθρου ἐκείνου τῆς
Πανδώρας, ποῦ εἶδον τὸ κάλλος τῶν Ὀθωμανίδων,
καὶ ὡς ἐροφάνται ἀπεφάνθησαν ὅτι εἶναι ἀνώτερον
τοῦ τῶν χριστιανῶν; Ἐπισκέφθησαν χαρμενίαι; συνα-
νεστράφησαν Ὀθωμανίδας; εἶδον αὐτὰς en peignoir,
en toilette, en negligé, en costume de bal, en
amazone, ὅπως βλέπουσι κατ' ἐπάκτῃ τὰς ὀπαδοὺς
τοῦ Εὐαγγελίου; ἢ, ἂς παρεδεδῇ καὶ τοῦτο, ἂν
εἶδον κατὰ πρόσωπον τὰς κατοίκους ἐνδὲς δύο ἢ καὶ
τριῶν χαρμενίων καὶ τὰς εὐρον ὠραίους, ἔπειτα τάχα
ἐκ τούτου, ὅτι ἐν γένει αἱ Ὀθωμανίδες εἶναι ὠραιό-
τεραι τῶν ἄλλων; τὰ χαρμενία, καὶ χαρμενία δὲν ἔχου-
σιν εἰμὴ οἱ εὐάριθμοι πλούσιοι, συγκροτοῦνται ὅπως
καὶ τὰ ἵπποδρόμα τῶν Ὀθωμανῶν ἀγοράζουσιν, ἀρ-
πάζουσιν, αἰχμαλωτίζουσι τὰς ὠραιότερας, ἀποποι-
-

(*) ΣΗΜ. ΠΑΝΔ. Ὁ ἐπιστολογράφος αἰνίσσεται τὸ κατὰ μὲν
ἀρχαῖον ἐν τῇ φυλλιδ. 57, σελ. 207 τοῦ 1852 ἔτους,
ὅπου τὸν τίτλον «Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν Βόσπορον.»

Γραικίς.

δήποτε δόγματος καὶ ἂν ἦναι, σπανίως δὲ εἶναι μουσουλμάναι, ὅπως ἀγοράζουσιν, ἀρπάζουσι καὶ ζωγροῦσι τοὺς θυμοειδεστέρους τῶν ἵππων, καὶ τὰς συναγελάζουσιν ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἀλλὰ τὸ συμφόρημα τοῦτο δὲν εἶναι ἐθνικὸς χαρακτήρ· καὶ ἂν ἐκ τῆς συμμίξεως ταύτης διαφόρων φυλῶν γεννῶνται τέκνα ὁμοιάζοντα τὰς μητέρας, τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο δὲν ἀπαντᾷται εἰμὴ εἰς μόνας τὰς μεγάλας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας πόλεις, ὅπου οἱ πλούσιοι συγκροτοῦσι χαρέμια. Εἰς δὲ τὴν λοιπὴν Τουρκίαν, καὶ τὴν Ἀσίαν μάλιστα! . . . Ἀπαραλλάκτως σώζονται οἱ ἀποτρόπαιοι ἐκεῖνοι χαρακτῆρες τοῦ προσώπου, οἵτινες ἀνῶρθωσαν τὰς τρίχας τῶν Βυζαντινῶν ὅτε κατὰ πρῶτον εἶδον τοὺς προγόνους τῶν καθ' ἡμᾶς Τούρκων.

Κατοικοῦσα ἐκ νεότητός μου εἰς τὴν Τουρκίαν, περιηγηθεῖσα πολλὰς πόλεις καὶ κώμας καὶ χωρία, πολλάκις ἐπισκεφθεῖσα καὶ ἀδιακόπως ἐπισκεπτομένη χαρέμια, καὶ σχέσεις ἔχουσα οἰκειότητος μετὰ πλείστων Ὀθωμανίδων, ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ βεβαιώσω ὅτι ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα εἶναι ὅσα ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν μέχρι τῆς σήμερον περὶ τῆς ὑπερτερίας τοῦ κάλλους τῶν Ὀθωμανίδων. Καὶ διὰ νὰ σὲ πείσω ἔτι μᾶλλον, σὲ στέλλω τίσσασα ἀπεικονίσματα γυναικῶν ὅχι κατὰ φαντα-

σίαν ἀλλὰ πράγματι ὑπαρχουσῶν ἐνταῦθα, παριστάοντα τὸ μὲν Γραικίδα, τὸ δὲ Ὀθωμανίδα, τὸ τρίτον Ἀρμενίαν, καὶ τὸ τέταρτον Ἰουδαίαν. Ἀφιερώνω δὲ εἰς σὲ καὶ εἰς τὴν φιλοκαλίαν τῶν ἀναγνωστῶν σου ν' ἀποφανθῶσι ποῖον τὸ ὠραιότερον. Τοῦτο μόνον σὲ λέγω, ὅτι τὸ μὲν τῆς Ὀθωμανίδος, πρωτότυπον ἔχει μίαν τῶν θρυλλουμένων ὠραιότερων, τὰ δὲ τρία ἄλλα, γυναικῆς, δὲν λέγω ἐκ τῶν τυχαίων, ἀλλ' ἐξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι δὲν δακτυλοδεικτοῦνται διὰ τὸ κάλλος.

Σ. Κ.

(*Ἐπεται τὸ τέλος.)

ΣΚΗΝΑΙ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΒΙΟΥ.

(Συνέχεια. Ἰδὲ φυλλάδ. 196 καὶ 197.)

—ooo—

Ἐπὶ ἑξ ὁλοκλήρους ἑβδομάδας ὅλαι αἱ ἐφημερίδες ἐπανελάβον τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, χωρὶς διόλου νὰ ἐνθυμηθῶσιν ὅτι ἐγίνοντο πρὸς τοὺς ἀναγνώστας φορτικά. Θέλεις νὰ πείσης τοὺς ἄλλους; ἔλεγέ ποτε σοφός τις· ἐπαναλάμβανε ἀδια-